

Záznam adventního projevu předsedy Senátu Miloše Vystrčila (18.12.2025)

18.12.2025 - | Senát PČR

18. prosince 2025, Praha. Zveřejňujeme videozáznam a textový přepis adventního projevu předsedy Senátu Miloše Vystrčila. Přenos odvysílala Česká televize, Český rozhlas a Česká tisková kancelář a bylo jej také možné sledovat na webových stránkách Senátu.

Textový přepis:

Vážení občané naší České republiky,

žijeme ve světě plném nejistot a nových výzev. Hledáme odpovědi a snažíme se pochopit přicházející změny. Není to lehké, ale máme velkou výhodu. Žijeme v krásné, bezpečné a svobodné zemi. Máme být na co hrdí a máme na co navazovat.

Je krátce po volbách do Poslanecké sněmovny a své funkce se ujala nová vláda. Naši zemi převzala v dobré výchozí pozici. Ekonomika a reálné mzdy rostou. Patříme mezi 15 nejbezpečnějších zemí na světě. Jsme jednou z nejméně zadlužených zemí v Evropské unii a jsme zde aktivní a respektovaný partner, schopný prosazovat konkrétní změny.

Kroky minulé vlády zajistily naší zemi dostatek energie bez závislosti na dodávkách z autoritářských zemí. Zajistily také dostatek prostředků na důchody i pro střední generaci a posílily naši bezpečnost a obranyschopnost.

Je velmi důležité, aby současná vláda v těchto krocích pokračovala. Za sebe bych uvítal odvážný a odpovědný přístup.

V minulém roce jsem stav naší země charakterizoval větou, že naše situace je lepší než naše nálada. V letošním roce nebo na konci letošního roku bych použil slovo očekávání. Očekávám. Očekávám totiž s napětím, jaký spolu budeme schopni v naší zemi vést dialog. Jak bude vypadat naše komunikace. Zda budeme více spojovat, nebo více rozdělovat. Zda budeme více bořit, nebo budeme více stavět. Zda budeme více slušní, nebo budeme více sprostí. Zda budeme více nalézat, nebo více ztrácet. Zda si budeme více naslouchat, nebo spíše se budeme více překřikovat. Máme to ve svých rukách. A v politice (a já jsem politik...), tam to platí dvojnásob.

Právě slušně a s respektem vedený dialog a vzájemné naslouchání je totiž základním zdrojem toho nejdůležitějšího, důvěry. A důvěra, důvěra je zase základem spokojeného a fungujícího společenství.

Platí to stejně v rodině, ve fotbalovém týmu nebo v kroužku včelařů. Platí to také pro naši zemi, pro Českou republiku. Pokud si lidé mezi sebou nedůvěřují, pokud slábne důvěra k institucím a ke zdrojům informací, pokud slábne důvěra v občanskou společnost, hrozí, že onemocní celá země. Proto potřebujeme silné a nezávislé instituce a svobodná média. Proto mějme v úctě dobrovolnictví a společensky prospěšnou neziskovou činnost. Děkuji vám všem, kteří je podporujete.

Ve společenství bez důvěry žijí lidé pouze pro sebe. Postupně tak ztrácejí schopnost žít pro druhé. A společenství bez důvěry je pak odsouzeno k chudobě, k rozpadu, k nesvobodě.

Vážení občané naší Evropské unie,

ano, již 21 let jsme členskou zemí Evropské unie a již 26 let jsme členskou zemí NATO. Máme přátele a spojence, se kterými sdílíme společné hodnoty a zájmy. Společně jsme tak silnější a také jsme ve větším bezpečí a prosperitě.

Samozřejmě vnímám a slyším námitky, že Evropa ve svém rozvoji zaostává. Za Amerikou, za Čínou, za jihovýchodní Asii, a nejen za nimi. Je to tak. Ptejte se proč. Proč tomu tak je? Není náhodou jedním z hlavních důvodů právě naše neochota se dohodnout a postupovat v celé Evropské unii v klíčových oblastech společně? Evropa je přece naším společenstvím. Jak kdysi řekl Václav Havel, Evropa je náš společný úkol.

Co tedy konkrétně potřebujeme? Potřebujeme se v rámci celé Evropské unie nadechnout. Dusí nás regulace a dusí nás byrokracie. Potřebujeme více jednoty. Ve finančnictví, v energetice, v investování do obrany, do dopravní infrastruktury, a tak bych mohl pokračovat. Ano, mnohdy to víme. A když to někdo říká, většinou souhlasně kýveme. Ke konkrétním krokům se ale pořád jaksi nemáme.

Jak to dopadne, když se budeme starat jenom sami o sebe a nebudeme respektovat reálný stav věcí? Naše konkurenceschopnost se bude dále snižovat. A nejen to. Bude přímo ohroženo i naše bezpečí. Snad každý den si vzpomenu na Danu Drábovou. Její věta, že „radiační situace na Ukrajině zůstává normální“, pro mě nebyla a není ničím jiným než jasným sdělením. Jasným sdělením, že ve skutečnosti celková situace na Ukrajině rozhodně normální není. Samozřejmě, nemusí nás to zajímat. Někteří dokonce prý říkají, že to není náš boj. Opak je pravdou. Je to i náš boj.

Společná cesta, společná odpovědnost jsou totiž podmínkou přežití. Když to nepochopíme, můžeme ztratit naši svobodu i naši demokracii.

Vážení spoluobčané,

na závěr mi dovolu, bych se s vámi podělil o jeden svůj pocit, který vychází z mých zážitků. Je to pocit plný radosti a plný naděje.

Na návsi každé naší obce, na náměstí každého našeho města dnes svítí vánoční stromek. V našich domácnostech hoří adventní svíce. Víme, co je teplo domova. Ano, adventní klid a pohoda se nám nyní mísí s neklidem a obavami, zda to všechno zvládneme, stihneme – v práci, ve škole, v domácnosti. Zda bude všechno včas přichystáno, včas připraveno. Tohle radostné očekávání, lehká nervozita a těšení se k Vánocům a vůbec k běžnému životu patří.

Je pro mě úžasné a radostné sledovat, jak obdivuhodná, rozmanitá a po všech stránkách bohatá je naše společnost. Adventní koncerty, vánoční trhy s povídáním u teplého čaje nebo svařeného vína, charitativní sbírky, divadelní hry, dětská vystoupení a další krásné akce. Naše města a naše obce žijí. Žijí s úžasnou silou a s úžasnou rozmanitostí.

Je to vaše zásluha.

Je to díky vám, je to díky tisícům, statisícům lidí v tisících našich měst a obcích, lidí, kteří nežijí jenom pro sebe, ale žijí také pro druhé. Jsem totiž přesvědčen, že žít nejen pro sebe, nýbrž také pro druhé, je cesta, které bychom se měli držet. Nevím, jestli tahle cesta vede do nebe. Na to se musíme zeptat někoho jiného. Jsem si však jistý, že tahle cesta vede ke spokojenému, radostnému a svobodnému životu.

Vážení spoluobčané, přeji vám všem klidný advent a krásné svátky.

<https://www.senat.cz/zpravodajstvi/zprava.php?id=3997>